

Bosna i Hercegovina  
Federacija Bosne i Hercegovine  
Kanton 10  
KANTONALNI SUD U LIVNU  
Broj: 10 0 U 005003 19 U  
Livno, 28.8.2020.godine

## P R E S U D A

Kantonalni sud u Livnu, po sutkinji toga suda Ani Krstanović, uz sudjelovanje Janje Mihaljević, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice D. B. iz Livna, s boravkom u Beogradu, protiv akta broj: 07-23-3-3/05 od 4.11.2019. godine, tuženika Ministarstva graditeljstva, obnove, prostornog uređenja i zaštite okoliša Livno, radi poništenja rješenja broj: 07-23-3-3/05 od 4.11.2019. godine, tuženika Ministarstva graditeljstva, obnove, prostornog uređenja i zaštite okoliša Livno, nejavno odlučujući dana 28.8.2020. godine,

### P r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

### O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženika odbijena je kao neutemeljena žalba tužitelja, izjavljena na rješenje grada Livno, Službe za graditeljstvo, prostorno uređenje i stambeno komunalne poslove, broj: 07-23-7-322/04 od 23.7.2019. godine.

Nezadovoljna odlukom tuženika tužiteljica je pokrenula upravni spor kod ovog suda. U tužbi navodi da je prvostupanjski organ nakon višegodišnjeg negiranja i odbijanja zahtjeva žalitelja u obrazloženju pobijanog rješenja uvažio i prihvatio navode žalitelja o stjecanju stanarskog prava njenog supruga G. B. na predmetnom stanu, te korištenju i stanovanju s članovima obitelji. Za prvostupanjski organ je evidentno da je G. B. u predmetni stan zakonito uselio i koristio dulje od 8 godina prije 6.12.2000. godine, do kada se moglo steći stanarsko pravo. Tuženik u obrazloženju rješenja navodi odredbe Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima i Zakona o stambenim odnosima kao i Zakona o prijenosu i rješavanju ne riješenih zahtjeva za vraćanje u posjed stana koji su podneseni Komisiji za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica, te zaključuje da je prvostupanjski organ ispravno odlučio kada je odbacio zahtjev tužiteljice, a navodi iz žalbe ocijenio kao paušalne i neobrazložene. Rješenje tuženika je nezakonito i doneseno suprotno načelima članka 4, 5 i 7 Zakona o upravnom postupku. Prvostupanjski organ prihvata da je prednik tužiteljice suprug G. B. zakonito uselio u predmetni stan i nesmetano ga koristio dulje od 8 godina, a prije 6.12.2000. godine. Suprotno logici prvostupanjskog organa, tuženik žalbu odbija, a pri tom zanemaruje činjenicu stjecanja stanarskog prava. Ne samo da zanemaruje navedenu činjenicu nego svojim, a logičnim i neprihvatljivim navodima u obrazloženju ustvrđuje da se tužiteljica ne može pozvati na kršenje prava zagaraniranih Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i Ustava FBiH jer se ista ne može uvesti u posjed stana. Povreda prava na dom i na pravično fer suđenje iz članka 6 Europske konvencije i mirno uživanje mirovine, tuženi organ dovodi u vezu s rokovima za podnošenje zahtjeva za vraćanje u posjed stana, a pri tom zanemaruje činjenicu

da tužiteljica nije u svom domu od progona pok. G. B. s porodicom iz Livna tijekom 1993. godine. Tužiteljica navodi da je predmetni stan njen dom i da nema drugi dom, te se poziva na članak 8 Europske konvencije i članak 6 Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, te na prava mirnog uživanja mirovine, predlaže da se tužba uvaži, pobijana rješenja ponište i predmet vrati na ponovni postupak i odluku.

U odgovoru na tužbu predloženo je da se tužba odbije kao neutemeljena.

Tužba je neutemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog akta u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbi članka 34 Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH br. 9/05) odlučeno je kao u dispozitivu zbog sljedećeg.

Iz predmetnog upravnog spisa razvidno je da je suprug tužiteljice, sada pok. G. B. podnio zahtjev za povrat stana u Livnu, dana 27.10.1999. godine, Povjerenstvu za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica-CRPC. Neprijeporno je da je tužiteljica odnosno njen suprug pok. G. B. dobio stan, u Livnu, da uveden u posjed stana 18.3.1981. godine, stan u ulici Pionirska (sada Sinjska br. XX/X) u Livnu. Neprijeporno je da je G. B. zajedno s tužiteljicom odnosno obitelji živio u navedenom stanu do 1992. godine. Zbog navedenog je i neprijeporno da je G. B. bio nositelj stanarskog prava na navedenom stanu, što i organi uprave konstatiraju u svojim rješenjima.

U ovom predmetu prvostupanjski organ je odbacio zahtjev tužiteljice za povratom stana, jer je suprug tužiteljice podnio zahtjev za povrat stana u Livnu dana 27.10.1999. godine, Povjerenstvu za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica –CRPC.

Neprijeporno je da je G. B. tijekom ratnih događanja 1992. godine napustio navedeni stan u Livnu.

Kako je više puta produžavan rok kojim se može podnijeti zahtjev za povrat stana, pa je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine F BiH br. 27/99) i to odredbom članka 5 navedenog Zakona je propisano „izuzetno, rok za podnošenje zahtjeva za povrat stana iz članka 2 stavak 5 i članka 18 b) stavak 1 ovog Zakona, kao i članka 83 a) stavak 4 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju Zakona o stambenim odnosima (Službene novine F BiH br. 19/99) je 4. 10. 1999. godine.

Stavkom 3 istog članka propisano je „ako nosilac stanarskog prava u roku propisanim ovim člankom ne podnese zahtjev za povrat stana nadležnom Upravnom organu, nadležnom sudu ili komisiji za imovinske zahtjeve izbjeglica i raseljenih osoba, prestaje mu stanarsko pravo.“ Navedeni rok 4.10.1999. godine, je prekluzivni rok, pa kako iz predmetnog upravnog spisa proizlazi, a tužiteljica i ne dovodi u sumnju da je njen pok. suprug G. B. podnio zahtjev za povrat stana u Livnu 27.10.1999. godine, Povjerenstvu za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica, tj. nakon roka od 4.10.1999. godine, iz čega proizlazi da G. B. nije pravodobno podnio zahtjev za povratom stana, istom je temeljem odredbe članka 5 stavak 3 Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine F BiH br. 27/99) i to odredbom članka 5 po sili Zakona prestalo stanarsko pravo.

Kako je Zahtjev za povratom stana nepravodoban pravilno je postupio prvostupanjski organ kada je odbacio zahtjev tužiteljice, te tuženik kada je žalbu tužiteljice odbio kao neutemeljenu.

Imajući u vidu da je zahtjev nepravodoban, neutemeljeni su prigovori tužiteljice da je povrijeđeno njeno pravo na imovinu, kao i ostala prava zagantirana Ustavom F BiH, i Europske konvencije, jer suprug tužiteljice nije pravodobno podnio zahtjev za povratom stana, a radi se o napuštenom stanu, jer se na supruga tužiteljice ne odnosi odredba članka 3 a) Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima.

Kako je zahtjev G. B. nepravodoban, isti je odbačen te su organi uprave pravilno postupili.

Navodi tužiteljice da je navedenim rješenjima prihvaćeno da je njen suprug bio nositelj stanarskog prava, te da je zajedno stanovao u predmetnom stanu su neprijeporni, i zahtjev nije odbačen zato što suprug tužiteljice nije bio nositelj stanarskog prava ili pak da nije stanovao u predmetnom stanu, nego je zahtjev odbačen jer je nepravodoban, a kako smo ranije naveli u obrazloženju ove presude.

Radi iznijetog valjalo je tužbu tužiteljice odbiti i odlučiti kao u dispozitivu na temelju članka 36 stavak 2 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar  
Janja Mihaljević

S u t k i n j a  
Ana Krstanović

#### UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti zahtjev za izvanredno preispitivanje sudske odluke, u roku od 30 dana, računajući od dana prijema iste, putom ovog suda Vrhovnom sudu F BiH Sarajevo.